

यूनि फक् । श्रीहालकायन तदीयवृषापत्वे प्राच्यभरते
त वृषचकत्वात् तस्य वृषु लुक् । उहालकाः । तदीय-
वृषापत्वात् प्राच्यानि भारतानि वा

श्रीहृत्य न० उहृतस्य भावः । अविनीतभावे तच्च “असूयान्य
गुणहीनामौड्याद्यसहिष्णुता” सा०द० उक्तलक्षणम् ।

श्रीह्वारिक लि० उह्वाराय उह्वृत्तदानाय प्रभवति ठञ् ।
विभागकाळे उह्वारार्थे देवे इव्यभेदे । “विप्रस्यौह्वारिक”
देयमेकाग्र्य प्रधानतः” सहः ।

श्रीह्वारि उ० उह्वारस्यैरपत्यम् इज् । उह्वारणैः पुत्रे
कण्डिके कर्मो । “उह्वारक एवौह्वारिरस्य प्राबन्धिर”
वेद” शत० ब्रा० १, ८, २४, १ । [राजनि० ।

श्रीह्विज्ज न० उह्विज्य जायते जन-ड स्वार्थेऽण् । पांशुलवणे
श्रीह्विद् न० उह्विजिनस्ति उह्व+भिद्-क-स्वार्थेऽण् । पांशुलवणे ।

“श्रीह्विद् पांशुलवणं यज्जातं भूमितः स्वयम् । चारं
गृह कटुस्निग्धं स्नेहजं वातनाशनमिति” तस्य गुणाः
“विदायं भूमिं निन्नां यज्जात्वा धारया कवेत् । तत्तौय-
मौह्विद् नाम वदन्तीति महर्षयः” इत्युक्ते २ जलभेदे च
“श्रीह्विद् वारि-पित्तज्वमविदाहृतिशोतजम् । प्रीणनं
मधुरं बल्यमौषधातकरं लघु” । वैद्यकान्तरम्
सुश्रुते आन्तरिक्षजलसृक्ता “तस्यालोभे भौमं तत्राका-
शगुणवद्धं तत्पुनः सप्तविधम् । तद्यथा कौपं नादेयं
वारसं ताडाकं प्राक्वण्यमौह्विद् चौरुहृतिमिति । तत्र व-
र्गस्थान्तरिक्षमौह्विद् वा सेवेत मङ्गागुणत्वात्” इत्यादि
उक्ता “कफघ्न दीपनं हृद्यं लघु प्रस्रवणोद्भवम् । मधुरं
पित्तशमनमविदाहृतिशोह्विद् सृजतम्” । तद्व्युत्थाः उक्ताः ।
श्रीह्विदलवणगुणास्तु तत्रैव । “लघु तीक्ष्णोष्णसृक्लोहि-
हृत्स्नं वातानुलोभनम् । सुतिक्तं कटुसंस्कारं विद्याल्लव-
णमौह्विदम्”

श्रीह्विद्य न० उह्विदोभावः ष्यञ् । उह्विदीनासृत्पत्तौ ।
“जैलं च म औह्विद्यं च मे यज्ञेन कल्पन्ताम्” यजु०
१, ८, उह्विदोभावः औह्विद्यं ब्रूतादितरोक्त्यतिः
वेददी० ।

श्रीह्वीव लि० उह्वीवस्य व्याख्यानोपपत्त्यः तत्र भवो वा कृग-
यना० ष्यञ् । उह्वीवव्याख्यानपत्त्ये २ तत्र भवे च ।

श्रीहाहिक लि० उहाहकाळे जम् दीयते वा ठञ् । वि-
वाहकाळे १ लब्धे दीयमाने च “विद्याधनन्तु यद्यस्य तत्तस्यैव
वनं भवेत् । सैतमौहाहिकञ्चैव माधुपर्तिकमेव च”
अतिः “पितृह्यविनाशेन यदन्तत् स्वमर्ज्जयेत् ।

सैतमौहाहिकञ्चैव दायादानां तद्भवेत्” याज्ञ० । तत्-
सर्वैरविभाज्यम् । [इत्ते २ तत्सच्चिददेवादी च

श्रीह्वेप लि० उह्वेप+चहरयाम् सङ्ख्या० ष्यञ् । उह्वेपेन १ नि-
श्रीधस लि० उधस इदम् ष्यञ् । उधः मुञ्चिनि “यवसं ज-
ग्वानुदिनं नैव दोग्ध्रौधसं पयः” भाग० ४, १०, १८,
भवार्थे ठ शरीरावयवत्वात् यत् उधस्यमितिव । “ज-
धस्यमिच्छामि तपोपभोक्तुम्” रघुः । श्रीधस्यमिति क-
चित् पाठः स्वार्थेऽणन्ततया समर्थः ।

श्रीनेत्र न० उनेत्रः कर्म भावो वा उह्वगात्वादि० ष्यञ् ।
उनेत्रः १ कर्मणि उच्यते २ तद्भावे च । तस्य धार्मिकं
कदन्तत्वात् ष्यञ् । २ उनेत्रसंभवे च ।

श्रीपकस्मिन् लि० उपकस्मिन् प्रायभवः ठक् । कस्मिन्भीमे
प्रायप्रभवे । “श्रीपकस्मिन्कलोचनः” । भट्टिः ।

श्रीपकलाप्य लि० उपकलाप्यं भवः परिहृष्टा० अङ् ।
कलापसमीपभवे ।

श्रीपकायन पुंस्त्री उपकस्य गोत्रापत्त्यं नडा० फक् । उपकस्य
गोत्रापत्त्ये । वङ्त्वे इन्नेऽइन्ने च वा फको लुक् । उपका
उपकायनाः । उपकलामकाः श्रीपकायनलामवाङ्मनाः ।

श्रीपगव पुंस्त्री उपगतोगौरस्य उपगुगौपः तस्यापत्यम् ष्यञ् ।
१ गोपालकपुत्रे २ तद्याजिपुत्रे च लक्षणया उपगुगुद्-
स्तवाजिविप्रोऽपि उपगुगुद्देनोच्यते “यं वत्सं याजवेद्यासु
स तद्वत्स्यत्वमाप्नुयात् । सद्योवर्षेण ववैश्वेत्वेवमेवात्र वीदुर्भवः”
हारीतोक्तोः । तत्सम्बन्धिनि १ लक्षणे ४ अङ्के ५ र्श्वे च
तस्यापत्ये ठ स्त्रियां ङीप् । श्रीपगवस्येदम् गोत्रवरणात्
बुज्” पा० बुज् । श्रीपगवक श्रीपगवसम्बन्धिनि “तत आ-
गत” इत्यधिकारे “गोत्रादह्वत्” पा० बुज् । श्रीपगवक
तत आगतेऽर्थे । तेषां समूहः गोत्रोद्योद्रेत्यादिना बुज् ।
श्रीपगवक तत्समूहे न० श्रीपगवोभक्तिरस्य “गोत्रल्लिबा-
स्येभ्यो वङ्गलम् बुज्” पा० । श्रीपगवक तद्वक्तियुक्ते लि०

श्रीपगव पुंस्त्री उपगतो गां गिरं पतित्वेन उपगवोर्गोप्यति-
स्तस्यापत्यम् ङातो वा इज् । १ गोप्यतेरपत्ये २ तच्छात्रे
उह्वे पु० “लक्षमिव पुच्छिने यमस्वस्तुतां समुचितं श्रीप-
गवनिर्गतां ततोऽगात्” भाग० १, ४, २८ “श्रीपगविरह्वः”
श्रीधरः

श्रीपयस्त्विक पु० उपपत्त्यं यासकालं भूतः स्वस्तयया
व्याप्तः “तमधीशोऽभूतो भूतोभाषो वा” पा० ठञ् । उप-
यासकालस्य स्वस्तयया व्यापके १ चङ्गे २ सूत्रे च यद्वर०
श्रीपच(ज)म्वनि पु० उपच(ज)म्वनस्यापत्यम् इज् । एतज्ज-